खरश्च निरुतः संख्ये दूषणिह्मशिरास्तथा। ऋषीणामभयं दत्तं कृताः चेमाश्च दएउकाः ॥ १०॥ कयिंदिका मुक्तारुं कारुएयात् स्त्रीति च प्रभो। रामेण तत् कृतं कर्म मामेवं परिभूष च ।। ११।। श्राता चास्य मकातेजा गुणवांस्तुल्यलन्नणः। श्रन्रक्तश्च भक्तश्च लद्मणो नाम वीर्यवान् ॥ १२॥ श्रमर्षी दुर्जयो जेता विक्रासो बलवान् सुखी। रामस्य दिचाणो बाङ्गर्नित्यं प्राणो विस्श्वरः ॥ १३॥ रामस्य तु विशालाची धर्मपत्नी यशस्विनी । सीता नाम वरारोहा वेदिप्रतिममध्यमा ॥ १८॥ नैव देवी न गन्धर्वी न यत्ती न च किन्नरी । तथाद्रपा मया नारी दृष्टपूर्वी मक्तीतले ॥ १५॥ यस्य भाषी भवेत् सीता यं च ऋष्टा परिघजेत् । श्रपि जीवेत् स लोकेषु देवेघिव पुरंदरः ॥ १६॥ एवं सीता महाराज च्रेपेणाप्रतिमा भुवि । तवानुद्रपा भाषी सा वं च तस्याः पतिस्तथा ॥ १७॥ सा हि विस्तीर्णजघना पद्मर्कात्रलोचना । दृश्यमाना प्रयत्नेन ममापि क्रते मनः ॥ १६॥ वया दृष्टा च वैदेही पूर्णचन्द्रनिभानना । मन्मथस्य शराणां च विधेयवं गमिष्यप्ति ॥११॥

111.